

## Εθνικιστικός και ομοφυλοφοβικός υπαινιγμός

«Επειδή δεν είμαστε Γερμανοί, ούτε Γάλλοι, ούτε πολύ περισσότερο Άγγλοι, αλλά ανδροπρεπείς Έλληνες, είμαστε χριστιανοί ορθόδοξοι.» Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, Μυτιλήνη, 20-6-99.

«Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι, αν εξακολουθήσουμε να έχουμε αυτό το κακό (σ.σ. την ομοφυλοφυλία) στη Γερμανία, χωρίς να μπορούμε να το καταπολεμήσουμε, τότε έχει έρθει το τέλος της Γερμανίας, το τέλος του γερμανικού κόσμου.» Χίμνλερ, 18-2-1937, λόγος προς τους Ες-Ες. (Το 1933 εκτοπίζονται οι πρώτοι ομοφυλόφιλοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και υποβάλλονται σε «ειδική» μεταχείριση).

«Αν εξαλειφθούν όλοι οι ομοφυλόφιλοι, τότε και ο φασισμός θα εξαφανιστεί». Μαξίμ Γκόρκι, Σοβιετική Ένωση, 1934 [1]

Αλλά:

«Δεν με ενδιαφέρει η καταγωγή των πολιτών, ούτε η ράτσα που γεννήθηκαν. Τους καταμερίζω με ένα μόνο κριτήριο, την αρετή. Για μένα κάθε καλός ξένος είναι Έλληνας και κάθε κακός Έλληνας είναι χειρότερος από βάρβαρο.» Μέγας Αλέξανδρος, Ώπις Ασσυρίας, 324 π.Χ.

«Οι άνδρες που είναι κομμάτι του πρωταρχικού αρσενικού στρέφουν το ερωτικό τους ενδιαφέρον προς τους άνδρες, αφού είναι κομμάτια του ανδρικού πλάσματος. Χαίρονται να ξαπλώνουν μαζί τους και να βρίσκονται στην αγκαλιά τους. Είναι οι καλύτεροι ανάμεσα στα άλλα αγόρια και τους νέους, γιατί είναι από τη φύση τους οι πιο αρρενωποί [...] Πολλοί λένε πως είναι αδιαντροπιά, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια.» Πλάτων, Συμπόσιο.

Τίθεται το ερώτημα: ο κ. Χριστόδουλος γιατί δε μιλάει ανοιχτά; Τι υπονοεί με το «ούτε πολύ περισσότερο Άγγλοι» και με το «είμαστε ανδροπρεπείς»; Προς τι το υποτιμητικό ύφος του για τους άλλους λαούς; Σύμφωνα με την άποψή του, τα μισόλογά του είναι ανδροπρεπής ιδιότητα; Και τέλος, πώς αξιολογείται ο λόγος του για την ομοφυλοφιλία σε σχέση με τον Πλάτωνα και το Μ. Αλέξανδρο; Μήπως μοιάζει περισσότερο με τις τοποθετήσεις του Χίμνλερ και του Γκόρκι (επί Στάλιν);

Ο κ. Χριστόδουλος ίσως ξεχνά ότι οι λαοί για τους οποίους αφήνει υποτιμητικά υπονοούμενα έκαναν τη Γαλλική Επανάσταση με σύνθημα «ελευθερία -ισότητα -αδελφότητα», νίκησαν τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο το 1827 και στήριξαν την ίδρυση του ελληνικού κράτους και έκαναν τη σοσιαλιστική επανάσταση στη Γερμανία το 1919. Τέλος, χάριν των Άγγλων, τους οποίους ιδιαίτερα υποτιμά, η δεξιά επιβλήθηκε το 1946 και έτσι κατοχυρώθηκε ο κυρίαρχος ρόλος της Εκκλησίας στην χώρα μας.

Ο κ. Χριστόδουλος ίσως ξεχνά ότι κάθε λαός έχει στην ιστορία του ένδοξες δράσεις δημοκρατίας και ανθρωπισμού, άξιες σεβασμού. Επίσης, όπως κάθε έθνος, έχει και το ελληνικό τις «μαύρες» σελίδες του, π.χ. τους αφορισμούς του Πατριαρχείου στους ξεσηκωμένους Έλληνες του 1821 και το πραξικόπημα στην Κύπρο, που έκανε δυνατή την τουρκική εισβολή.

Εμείς προσπαθούμε να μη διαιρούνται οι Έλληνες, γιατί τους θεωρούμε όλους

διαφορετικούς, αλλά ίσους ως προς την «ελληνικότητά» τους. Έλληνες είναι όχι μόνον οι Χριστόδουλοι, αλλά και η λεσβία Σαπφώ, οι Αθηναίοι τυραννοκτόνοι Αριστογείτων και Αρμόδιος (514 π.Χ.), τα ομοφυλοφιλικά ζευγάρια του Ιερού Λόχου των Θηβών, οι επίσκοποι Ησαΐας ο Ρόδιος και Αλέξανδρος Διοστοπόλεως Θράκης (αλλά και όχι λίγοι από τους συγκλητικούς και αρχιερείς) που διαπομπεύτηκαν, βασανίστηκαν και θανατώθηκαν από τον Ιουστινιανό [2], ο Καβάφης, ο Ταχτσής και οι χιλιάδες ομοφυλόφιλοι/-ες που σήμερα στην Ελλάδα δίνουν καθημερινά τον προσωπικό και συλλογικό τους αγώνα κατά της άγνοιας, της συκοφάντησης και υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά εκφράστηκαν από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1945 και τη Συνθήκη του Άμστερνταμ το 1999.

Ας γίνουν αποδεκτοί οι άνθρωποι που ζουν όπως τους «έπλασε ο Θεός», «με σεξουαλικές ανάγκες, η ικανοποίηση των οποίων φέρει χαρά, χαλάρωση και αρμονία ανάμεσά τους» [3].

Νίκος Χατζητρύφων

### Σημειώσεις:

1. Κλάους Μανν: «Ομοφυλοφιλία και Φασισμός», 1934/35 στο W. Schwabenborn, «Schwulenborn», Pahl-Rugenstein, 1983, Κολονία.
2. Κ. Σιμόπουλος, «Βασανιστήρια και Εξουσία», Αθήνα 1987.
3. Δ. Σαβράμης: «Θρησκεία και Σεξουαλικότητα», Δίδυμοι, Αθήνα, 1997.